

WEEST PARAAT

REDACTEUR JAN SCHAAP

Redactie en Administratie :
Billitonstraat 26, Den Haag
Tel. 554392

FEBRUARI 1933
JAARGANG 17
No. 2

OP DEN UITKIJK EN AAN HET ROER

*

Op Zondag 5 Februari bereikte ons het beschamende bericht, dat op „De Zeven Provinciën” in Ned. Indië mouterij is uitgebroken en dat de zich aan boord bevindende officieren met de bajonet op het geweer gevangen zijn genomen, waarna de muitelingen met het schip zijn weggevaren, achtervolgd door de Gouvernementsstoomer Aldebaran, aan boord waarvan zich de commandant van het muitende schip zou bevinden.

Op het oogenblik zijn reeds bijna drie etmalen verlopen, sinds het muitende schip van Oleh-leh is vertrokken en nog steeds heeft het gezag geen middelen gevonden om zich te doen gelden. Na den overval van Urbino in Curaçao is dit wederom een tweede ernstig symptoom van tekort aan paraatheid en leiderschap.

Natuurlijk zal er een eind aan gemaakt en zullen de schuldigen gestraft worden, maar zal men er ook de gevolgtrekking uitmaken, dat er aan onze volksopvoeding iets ontbreekt? Zal men zich rekenschap geven van de waarheid, dat de toekomst van een volk afhangt van het percentage aan leiders, dat het voortbrengt en dat schoolkennis geen voldoende maatstaf is voor de aanwezigheid van karakter?

Het spreekt vanzelf, dat men zich geen volledig oordeel over deze gebeurtenis kan vormen, alvorens meerdere gegevens bekend zijn, maar reeds nu vielen opmerkingen te beluisteren, die m.i. een bevestiging vormen van het gemis, waarop ik hierboven doelde.

Zoo zouden het te sterke contingent aan Inlandsch personeel en de mooie opleidingsschool te Makassar op de debetzijde van dit gebeuren moeten worden geboekt! Alsof het mogelijk ware leiding te geven aan een bevolking van 60 millioen, zonder hare medewerking éénerzijds en de overtuiging, dat van inheemschen uitstekende militairen te maken zijn, anderzijds. Neen, deze revolutionaire daad, hoe afkeurenswaardig ook op zich zelf, werd ingegeven door het plichtvergeten voorbeeld van Nederlandsche schepelingen in Indië, wier bekrompen, slecht begrepen, klassebelang zwaarder woog dan de liefde voor hun Land, doch wie het aan den moed ontbrak om het metterdaad zóó openlijk te doen, als deze Inlandsche schepelingen, weshalve deze op den voorgrond werden geschoven, terwijl genen zich aanvankelijk op den achtergrond hielden. Deze onwaardige houding is slechts te verklaren uit de anti-nationale en anti-militaire gevoelens van een belangrijk deel van ons volk; een mentaliteit die, hoe treurig ook, slechts veranderen zal, nadat rampen en tegenspoeden de gemoederen wederom ontvankelijk hebben gemaakt voor de eenvoudige waarheid, dat een klein land zijn bestaan niet dankt aan de *macht van het aantal*, maar aan eigenschappen, waarin ook een klein volk groot kan zijn; zoo ergens, dan is er bij onze militairen geen aanleiding tot muiterij; ze hebben het zooveel beter dan vele volksgenooten. De man in de massa verliest evenwel zijn persoonlijkheid en zijn verantwoordelijkheidsbesef.

Een persoonlijke daad van moed zou velen tot bezinning hebben gebracht, maar die massa wordt onberekenbaar onder zwakke en vreesachtige leiding. Reeds meerdere malen werd gewezen op de gevaren van antimilitairistische propaganda in een klein land als het onze, waar van militarisme nimmer sprake was. Het gevaar schuilt in hare aanwending als dekmantel voor lafhartigheid.

* * *

Met vergunning van den schrijver en uitgever van het in 1927 bij Arthur Pearson Limited verschenen „Training in Tracking” by „Gilcraft” zullen gedeelten daarvan worden overgenomen, als

leiddraad voor de oefeningen in opmerkzaamheid, speuren en sluipen.

Ten vervolge op hetgeen in het vorige nummer over het Kim's spel werd gezegd over de geleidelijke vermeerdering van het aantal artikelen en de geleidelijke vermindering van den voor observatie toegestane tijd, op het noodzakelijke van op juiste beschrijvingen te staan enz., kan nog opgemerkt worden, dat het niet noodig of gewenscht is het altijd op dezelfde wijze te spelen. Niet alleen kan er afwisseling gebracht worden in de soort der artikelen als bijv. steenen, wapens, foto's, maar ook de omstandigheden, waaronder gespeeld wordt, kan men veranderen. Het is niet noodig, dat alle artikelen op één plat oppervlak worden gelegd; men kan een gedeelte op den grond leggen. De artikelen kunnen in een hoek worden gelegd, waar schaduwen de observatie bemoeilijken; ze kunnen worden opgehangen aan de zoldering of waargenomen worden in een spiegel.

Het spel kan gespeeld worden met een patrouille als „team” en door verschillende regelen kan de werking van het „team” als zoodanig bevorderd worden.

Het is niet noodzakelijk om onmiddellijk een lijst van de waargenomen artikelen te laten geven; een andere bezigheid kan tusschen geschoven worden of de deelnemers kunnen eerst meedoen aan een hinderniswedstrijd, vóór dat de lijst van artikelen van hen gevraagd wordt.

Het spel kan plotseling opgelegd worden aan een troep, zonder waarschuwing en onder een levendig spel.

Deze verandering van omstandigheden is een belangrijke factor, want in het werkelijke leven wordt men in den regel niet van te voren gewaarschuwd, dat iets wat bijzondere opmerkzaamheid vereischt, staat te gebeuren. Wanneer de *gewoonte* van opmerkzaam te zijn eenmaal is eigen gemaakt, zal het ongewone dadelijk geregistreerd worden, zoo niet, dan zal men opschrikken en zich niet goed herinneren. Daarom is het noodig om van tijd tot tijd het element van verrassing in de oefening te brengen.

Een plotseling verschijnend en verdwijnend voorwerp is ook een

goede variatie van het Spel. In dit geval moet een zoo juist mogelijke beschrijving van het voorwerp gegeven worden. Beschouw b.v. alle details, die herinnerd worden van een enveloppe van een brief, die b.v. van overzeesche landen komt; de details van een kamer, waarin men geweest is, kunnen herinnerd worden.

De positie van de artikelen kan veranderd worden na een eersten kijk, en de verandering toegelicht na een tweeden kijk.

Photo's van verandering van meubileering van een kamer kunnen worden gemaakt voor vergelijkingen, terwijl het gebruik van platen: „Wat is verkeerd? en Wat wordt gemist”, zooals meer-malen in de „Scout” vermeld, niet moeten vergeten worden.

Twee andere elementen moeten in deze training van het gezicht worden ingevoegd n.l. afstand en kleur. Zelfs bij training binnenshuis kan men de afstanden vergrooten, terwijl de kleuronderscheiding beoefend kan worden door een artikel minder opvallend te maken, doordien het is omgeven door andere voorwerpen met sprekende kleuren en in de tweede plaats door de herkenning en herinnering van uitgezochte kleuren, zooals b.v. in verschillende stukjes wol te beoefenen.

* * *

Het gehoor zintuig kan in verschillende spelen in het troephuis, hetzij individueel of door patrouilles beoefend worden. „Noises out” is misschien wel het meest bekende en het nuttigste. Alles wat voor dit spel noodig is, is iemand, die achter een deur verborgen is met de opdracht om verschillende geluiden te maken door voorwerpen op de vloer te laten vallen, door voorwerpen te verplaatsen of te verschuiven of door verschillende geluiden te maken.

Dan is er het spel van „Jacht op het horloge”, wanneer iedereen geblinddoekt naar een horloge moet zoeken, dat men kan hooren tikken als men stil is. Dit spel leert enkele grondbeginselen voor het sluipen, en demonstreert het belang van stil te zijn en geruischloos voort te bewegen. Het ontwikkelt het gevoel voor richting op het gehoor en kan op verschillende andere wijzen beoefend worden. Bijvoorbeeld kan de patrouille in een ruime cirkel gaan zitten met één geblinddoekt in het midden. Deze geblinddoekte

moet den aard en de richting van elk geluid der leden van de patrouille uitmaken. De patrouilleleider zal degene aanwijzen, wiens beurt het is om een geluid te maken, ten einde verwarring te voorkomen.

Ook bij deze oefening moet een element van verrassing voor de training ingeschakeld worden. Op een zwaar geluid buiten de deur in het midden van een gewone troepavond wordt door den leider gereageerd door een rustig „Nu, teeken aan, wie van jelui dat lawaai maakte”.

Door het dansen op de maat van de muziek kan het gevoel voor rythme en toon ontwikkelend worden; elke padvinder moet een hogere noot van een lagere kunnen onderscheiden.

Het reukorgaan kan uitsluitend geoefend worden door ruiken, zooals in het Verkennen voor Jongens beschreven. In het midden van den troepavond kan een papier onopgemerkt verbrand worden op een schotel in een kast om te zien of iemand de lucht opmerkt. Zoo niet, zeg er niets van en probeer het een andere keer.

De smaak is eenigszins afhankelijk van het gezicht en de reuk, maar vereischt niet zooveel zorg en oefening. Daarentegen vereischt de tastzin veel oefening. Geblinddoekt hinderniswedloopen in het troephuis zijn vermakelijk en nuttig. Laat twee geblinddoekte padvinders elkaar zoeken in een vertrek en de anderen in volmaakte stilte toezien, waardoor zij die toekijken veel zullen leeren over het voelen van hun weg in de duisternis.

Het omschrijven van verschillende voorwerpen uitsluitend op het gevoel dient veelvuldig beoefend te worden. Het Hindoekind had in dit opzicht veel bedrevenheid vóór dat Kim er toe besloot om de gewone loop van zijn wegen te veranderen. De voorwerpen behoeven niet bepaald klein te zijn. Het is mogelijk om iemand te onderkennen door met de vingers zacht over het gelaat te strijken. De blinden kunnen dit spoedig doen, zooals ze ook iemand sneller herkennen door zijn stem of het geluid van zijn voetstappen. Na veel oefening is het zelfs mogelijk om hindernissen te gevoelen, alvorens ze aangeraakt zijn.

In de eerste plaats moeten de padvinders zich oefenen om hun weg

in een donkere, bekende kamer te vinden, daarna in een vreemde kamer. Hiermee zijn de voornaamste oefeningen binnenshuis op dit gebied aangegeven en zal een volgende maand een begin gemaakt worden met de training van het opmerkingsvermogen buiten.

Mogen deze oefeningen de belangstelling en de toepassing vinden, die ze verdienen, want ze werken met de ontwikkeling van het opmerkingsvermogen tevens die van de persoonlijkheid in de hand.

*

Uit het Nationaal Hoofdkwartier

Afkortingen: W.: Welpenleid(st)er; A.W.: Assistent Welpenleid(st)er; V.: Verkennersleider; A.V.: Assistent Verkennersleider; V.T.: Voortrekkersleider; G.: Groepleider.

Volmachten toegekend:

Alkmaar: G.: Mr. D. Bosscher, A.V.: H. H. J. van Kuipers, 1ste;

Ellecom: A.V.: H. J. P. de Glopper, 1ste;

Eindhoven: V.: Th. van Brunshot, 1ste, W.: Mej. W. van Selms, 2de, V.T.: H. de Hoog, 3de C.J.M.V., G. en V.: L. van Strien, 4de C.J.M.V.;

Enschede: A.V.: J. Hagels, R. v. d. Hoeve, 2de C.J.M.V.;

Geldermalsen: A.V.: Mej. P. A. de Groot, A.W.: Mej. H. C. C. M. van Wijk, 1ste;

's-Gravenhage: A.V.: G. Westhoven, 4de, A.W.: W. P. L. G. de Boer, 6de, W.: K. A. Metman, 16de, A.W.: Mej. J. D. G. Hollinga, 18de, A.W.: Mej. J. Oosting, 23ste, A.V.: E. Spiero, C. Ziekenoppasser, 28ste;

Haarlem: A.V.: W. Verburgt, 2de, G. en V.: Mr. L. L. F. André de la Porte, 10de;

Hilversum: G. en V.: L. Breebaart, 5de;

Maastricht: G.: J. M. H. van Anrooy, W.: Mej. J. Ch. Liems, V.T.: Ir. J. van Stappen, 2de;

Nunspeet: G. en V.: B. Plomp, 1ste;

Rotterdam: A.W.: Mej. C. Durkstra, A.V.: P. Elffers, 18de;

Utrecht: V.: J. M. Vermeulen, 3de C.J.M.V.;

Zeist: W.: Mej. R. Weijs, 2de C.J.M.V.

Vervallen volmachten:

Alkmaar: A.W.: A. J. Massink, 1ste;

Amsterdam: A.V.: H. d'Olivat, 6de C.J.M.V., A.V.: R. Schenkkan, 14de;

Assen: W.: Mevr. M. G. Vastenou-Trost, 2de;

Bussum: A.V.: J. Ch. Rutter, 1ste, Mej. C. Wegelin, A.W.: Mej. A. H. Lepoutre, 3de;

Delft: W.: P. Heydelberg, A.W.: Mej. H. van Drooge, G. H. F. de Castro, 1ste;

Eindhoven: A.V.: W. van Leuken, 1ste, W.: W. van Dijkhuizen, A.W.: Mej. W. van Selms, Mej. L. Klinkenberg, 2de;

's-Gravenhage: A.V.: W. van Leeuwen, 8ste C.J.M.V., W.: Mevr. A. E. le Roux van Daalen, 12de, W.: Mevr. A. E. le Roux van Daalen, 13de;

Goes: W.: A. A. J. Verhagen, A.V.: C. F. van der Peyl, 2de;

Groningen: A.W.: G. C. Lammers, V.T.: O. J. Wouters-Oppenheim, 2de,
G. en V.: E. A. Cohen, 6de;
Haarlem: G. en V.: Ir. T. J. Bezemer, 10de;
Maastricht: A.W.: Mej. J. C. Liems, 2de;
Nunspeet: A.V.: B. Plomp, 1ste;
Nijmegen: G. en V.: J. van Vucht Tijssen Jr., 1ste;
Rotterdam: G.: B. Blok, 12de, W.: Mevr. W. Reys-Versfeld, 27ste;
Utrecht: A.V.: J. M. Vermeulen, 3de C.J.M.V., A.W.: Mevr. G. van Voort-
huisen-v. d. Velde, 6de, A.V.: J. J. van Zanten, 7de;
Walcheren: A.W.: J. C. van Roo, 3de;
Zeist: A.W.: Mej. R. Weys, 2de C.J.M.V.

COMMISSARISSEN.

Vervallen volmachten:

Mevr. M. G. Vastenou Trost, A.D.C. voor Welpen voor Assen en Groningen;
H. L. Coebergh, A.D.C. voor Zeeverkenners voor Groningen;
D. R. Mansholt, A.D.C. voor Zeeverkenners voor Amsterdam.

AFDEELINGEN.

De afdeelingen Middelburg en Vlissingen werden samengevoegd tot één nieuwe afdeeling Walcheren.

EERERANGEN.

Tot Eereleiders zijn benoemd: K. J. Korsman, Eere Groepleider van de Lischgroep te Rotterdam; W. van Leeuwen, Eere Ass. Verkennersleider van de 8ste Haagsche Groep.

BESTUURSVERGADERING VAN 1 FEBRUARI 1933.

Aanwezig zijn de H.H.: J. J. Rambonnet, Voorzitter, A. Diemont, Onder-Voorzitter en wnd. Secretaris, Joh. J. Moret, Penningmeester en Dr. Th. F. Egidius. Besloten wordt den Heer Pompe, Bussum, dank te betuigen voor zijn diensten aan de vereeniging bewezen in zijn functie van wnd. Distr. Comm. en A.D.C. voor Welpen voor het District 't Gooi.

Besproken wordt de correspondentie met de afdeeling Amsterdam en met een der ouders van Groningsche padvindders gevoerd betreffende de belofte kwestie. De Voorzitter brengt verslag uit van zijn besprekingen met de Kath. Verkenners inzake de belofte wijziging, de benoeming van een Hoofdkwartiers Commissaris voor Kath. Verk. en de verdere samenwerking.

Enkele aangelegenheden betreffende het Buitencentrum worden besproken en besloten wordt tot het aanbrengen van enkele verbeteringen aan de woning op het erf van de boerderij.

Besproken wordt het ontwerp statutenwijziging, zooals dit door de betrokken Commissie uit den Raad der Vereeniging aan het Bestuur is voorgelegd. Vastgesteld wordt de lijst van kandidaten voor de verkiezing van het International Committee voor de a.s. Internationale Conferentie te Budapest.

Besloten wordt geen bezwaar te maken tegen de toetreding van de padvinderversameniging in Columbia tot het International Bureau.

WAARSCHUWING.

Hopman C. Lemmens, Utrechtsche straat 11, Tilburg, waarschuwt tegen oud Verkenner P. Henskens te 's Hertogenbosch en verzoekt belanghebbenden zich om inlichtingen tot hem te wenden, alvorens Henskens als Verkenner in te schrijven.

D.C. Mr. P. van Kleffens te Zwolle waarschuwt tegen het optreden van den ontslagen Welpenleider Kip te Deventer, die tracht in verbinding te komen met leiders onzer vereeniging.

BUITENLANDSCHE CORRESPONDENTIE.

Een Voortrekkersstam te Ontario, Canada zou gaarne correspondeeren met een Hollandsche Ploeg of Stam.

Een 15-jarig Verkenner uit Texas, postzegelverzamelaar, zoekt briefwisseling met een Nederlandsch Padvinder.

Belanghebbenden gelieven zich tot het Hoofdkwartier te wenden om nadere gegevens.

ROEMEENSCH POSTZEGELS SERIE.

Het Roemeensche Hoofdkwartier beschikt over een voorraad van de in 1932 uitgegeven serie van 6 padvinderspостzegels, welke tegen den prijs van 75 cents beschikbaar wordt gesteld. Waar alleen orders van 50 series tegelijk worden uitgevoerd, kunnen gegadigden voor 1 Maart 1933 bij het Nat. Hoofdkwartier series bestellen, dat gaarne voor het doorgeven der bestelling zal zorg dragen, indien totaal 50 of meer series worden besteld.

ST. JORISDAG 1933.

Dit jaar valt St. Jorisdag op Zondag. De Groepen, en in het bijzonder de Speciale Groepen, moeten zelf beoordeelen of de gebruikelijke uniforme herdenking van dezen internationalen padvindersdag in strijd wordt geacht met hun godsdienstplichten en de herdenking in verband hiermede event. wijzigen of doen vervallen. Het is echter de meening van het Nat. Hoofdkwartier, dat herdenking op een anderen datum dan 23 April geen zin heeft.

VERBETERING.

Januari-aflevering pag. 12: „Jamboree 1933”: (b) kosten voor deelnemers van 18 en 19 jaar (geboren tusschen 20 Aug. 1914 en 20 Aug. 1916) f 90.— en niet, zooals vermeld stond, f 20.—.

Voortrekkersblad

Ton Koot verzoekt adhaesiebetuigingen om tot de oprichting te geraken van een *maandblad van en voor Voortrekkers*, hetwelk een hechte eenheid van den Nederlandschen Stam wil helpen bevorderen en het werk, door uitwisseling van programma's en ideeën, stimuleeren.

Des Présstraat 18, A'dam Zd.

DOKTERSPRACTIJK

In een dorp in het Oosten van ons land, waar behoefte bestaat aan beter en moderner medische verzorging, zou een jonge, energieke arts zich een goede dokterspractijk kunnen vormen. Aanvragen om nadere bijzonderheden p.a. de redactie van dit blad.

Vereeniging De C. J. M. V. Padvinders*)

Het bestuur vergaderde op 14 Januari j.l. te den Haag. Met groot leedwezen moesten wij kennis nemen van het bericht van verhindering en de daaraan toegevoegde mededeeling van den Heer A. Kroon, dat hij als lid van ons moest bedanken. Met dankbaarheid zullen wij steeds gedenken al het werk door hem verricht en de prettige manier van omgang. Moge er spoedig voor hem en zoovele anderen een keer ten goede kome in de economische depressie, welke haar invloed ook op velerlei vereenigingsarbeid doet gelden.

De verschillende punten werden vlug en vlot afgehandeld; als meest belangrijk daarvan kan genoemd worden het vaststellen der algemeene vergadering en week-end op 20—21 Mei a.s.; het Dag. Bestuur bracht rapport uit over gebrachte bezoeken aan enkele Districten, terwijl eveneens de jaar-overzichten der Distr. Bestuurders werden behandeld. Naar aanleiding hiervan was er een voorstel van het Dag. Bestuur de algemeene vergadering voor te stellen, eenige organisatorische wijzigingen aan te brengen, deze behelzen allereerst den naam der vereeniging, welke bij het opheffen der C.J.M.V. Padvinders-Commissie en de daarmee gepaard gaande omzetting in een zelfstandige vereeniging, werd vastgesteld toen de meeste groepen nog tot een plaatselijke C.J.M.V. behoorden; in de praktijk geeft dit nog al eens verwarring als zouden onze groepen tot het N.J.V. behooren. Besloten werd het voorstel van het Dag. Bestuur op de agenda te plaatsen. De reeds vroeger uitgesproken wensch over te gaan tot vorming van kleinere Districten, waar zulks noodig is en de kwestie van een gezaghebbende rang voor de te benoemen functionarissen gaf tot resultaat, dat het D.B. werd opgedragen deze zaak zoo spoedig mogelijk in orde te maken en ter zake in overleg met de N.P.V. te treden. Het samenstellen van een handleiding waaraan inmiddels reeds gewerkt wordt, zal hopelijk voor de a.s. winter haar beslag krijgen. De kwestie Middelburg kon gelukkig als geëindigd worden beschouwd.

*) Nieuwe Rijn 51, Leiden.

Door verschillende afdeelingen en groepen wordt nogal eens gevraagd om aanwijziging voor uitvoeringen, meer in het bijzonder om tooneelstukjes, welke voor C.J.M.V. Groepen geschikt zijn. Ten einde aan deze aanvragen te kunnen voldoen zou ik het ten zeerste op prijs stellen indien de Groepleiders mij opgaven verstrekten van de hun bekend zijnde tooneelstukken met vermelding van tijdsduur, aantal medewerkenden, waar verkrijgbaar en zoo mogelijk de geraamde onkosten. Deze verzameling van gegevens zal dan ter beschikking van aanvragers worden gesteld.

De Firma Voorhoeve te den Haag heeft indertijd uitgegeven een boekje getiteld „Een Padvinder” een beperkt aantal exemplaren zijn hiervan nog over en zijn verkrijgbaar á f 0.15, het is een aardig boekje waarin een Moeder schrijft over haar overleden zoon, welke lid was van een Zwitsersche Groep, overeenkomend met onze C.J.M.V. Groepen. In mijn eigen Groep is het uitgereikt aan alle Verkenneren en Voortrekkers, welke er erg mee ingenomen waren.

* * *

In een der vorige artikelen raakte ik reeds met een enkel woord aan, dat er onderscheid is tusschen tucht ten opzichte van Leiders en Jongens. Hiermede bedoelde ik geenszins, dat er onderscheid bestaat in het wezen der tucht, echter wel in de handhaving tegenover beide categoriën.

Gezag en tucht zijn de grondpeilers van het Verkennen, een goed verkenner zal steeds bedenken, dat hij twee ooren, twee oogen en slechts één mond heeft, d.w.z. meer moet hooren en zien dan praten, een gansche serie spelen staan ten dienste om dit te bereiken, zij zijn tevens goede hulpmiddelen om zonder het opzetten van een groote mond tucht te oefenen. Trouwens een groote mond opzetten kunnen de jongens vaak beter dan de Leider en moet hij het in dit opzicht tot schade van eigen gezag toch glansrijk tegenover hen verliezen. Hierbij moet steeds worden bedacht, dat de jongen nog in de leerschool is (zonder schooltje spelen) om aan alle regels van orde te gehoorzamen. Een troep b.v. waar de een wel en de ander geen hoed op heeft al naar gelang de heeren het zelf believeu, is nu juist niet de sfeer om gehoorzaamheid aan te

kweken. Behoudens een enkele Leiderscursus ontbreekt den Leiders vrij geregeld het gevoel van te moeten gehoorzamen, hoogstens komt dit nog voor bij bezoek van een Commissaris. Meer nog dan bij den jongen dient de Leider zich wel te bedenken ook zonder aanwezigheid van anderen zich te oefenen in het onderworpen zijn aan gezag. Nu kan dit gezag worden uitgeoefend op de meest vriendschappelijke wijze, een z.g.n. toon aanslaan verraadt slechts het waarlijk missen van gezag. Daartegenover staat, dat slechts een enkele wenk, een kort teeken, voldoende moet zijn om te begrijpen de wensch van hem, die boven ons staat. Alleen gemis aan tucht doet toestanden ontstaan, die zich uiteten in kudde-manieren van gemeenschappelijk hetzen. Nu kan het voorkomen, dat men meent verongelijkt of kwalijk behandeld te zijn, dan is er maar een weg, n.l. op den man af te gaan en den ander duidelijk maken, dat hij zijn gezag misbruikte. De ridderlijkheid zal dan zeker medebrengen, dat de fout wordt erkend door een van beiden en de zaak met een handdruk vereffend wordt. Het is een klein kunstje te parasiteeren op het gevoel van medelijden, door uit te kramen, dat men zoo vreeselijk verongelijkt is, het is groter kunst, meer in overeenstemming met de waardigheid van den Leider het onder zich te houden en het uit te maken met hem, die het ongelijk veroorzaakte. Dan blijft het gezag gehandhaafd en is men zeker van een goede tucht ook in een Leiderscorps. Q.

Leidsche Padvinders „Leeuwengroep” (groep 4)

Groephuis: Stille Rijn 4

Opvoering van de Padvindersrevue

„DAAR MOET HET HEEN”, door Hopman Chr. Stokhuijzen met welwillende medewerking van *Akeela A. G. Rijks*, op Zaterdag 11 Maart 1933, des avonds 8 uur in de Stadsgehoorzaal, Breestraat, te Leiden.

Alle Padv. hartelijk welkom.

Entrée f 0.30 (bel. inbegr.)

Zij, die wenschen te overnachten (10 ct.) gelieve daarvan vóór 7 Maart kennis te geven. Adres: Rijn en Schiekade 40, Leiden.

Van de Raadsrots

Om voor de Welpencursussen een werkelijk goed repertoire van hollandsche welpenliedjes te krijgen, waar minder geroutineerde Leid(st)ers hun nut mee kunnen doen, verzoek ik allen die aardige liedjes in hun Horde zingen, mij deze te willen toezenden!! Een velletje met woorden en wijs is voldoende. Hartelijk dank.

L. LEESER, Ommen.

. . .

De tijd is er weer, dat we aan het kamp gaan denken, en menig Akela zal zichzelf pijnigen met de vraag: Waar gaan we van 't jaar naar toe? Velen hebben een van ouds bekend en goed adres, maar juist de bekende adressen worden ieder jaar weer drukker bezocht, zoodat het voorkomt, dat we teleurgesteld worden. Het is dan ook in het belang van ons allen, indien elke Akela eens opgeeft, waar hij goed gekampeerd heeft met de Horde. Hieronder volgen enkele adressen:

Als algemeen bekend en zeker wel als goed bekend is Moeke de Gooyer in Voorthuizen, die al wel door de meeste Horden uit Holland en Utrecht is bezocht. Een aanbeveling lijkt mij hier dan ook overbodig.

Een minder bekende kampplaats is de boerderij van de familie Olthof, Buurtschap Wissel bij Epe. Deze gelegenheid doet geenszins voor het eerstgenoemde adres onder.

De Welpen slapen op een zeer schoone en frissche zolder, terwijl voor leidsters een degelijk en afzonderlijk vertrekje aanwezig is. Bij slecht weer eet de Horde op de deel, die met zijn heldere witte muren een zindelijken indruk geeft. Buiten is een groote betonnen vloer, dus geen last van zand of zooiets. Het eten is eenvoudig, maar rijkelijk en wordt lekker en voedzaam bereid. Olthof zelf is winkelier en bakker, zoodat alles uit de eerste hand en dus versch is. Het werk in de bakkerij is zeer aantrekkelijk voor de welpen, maar vooral het product is aantrekkelijk. Watertandend denk ik aan de bolissen en krentenkoeken.

Dan de omgeving: schitterend! Korenvelden, bosch en hei wisselen elkaar af. Slechts vijf minuten lopen en je zit middenin de

bosschen. Vooral de heide is hier buitengewoon mooi. Voor tochten leent de omgeving zich uitstekend. Naar de Tongerensche Berg is wel de mooiste tocht. Tusschen Epe en Heerde ligt een groote zweminrichting, die absoluut zonder gevaar door alle welpen kan worden gebruikt. Kortom het is daar een ideaal plekje om er je kamp „op te slaan”. De familie is in den omgang heel prettig en werkt in alles aangenaam mede. Door den aard van het bedrijf (winkel en bakkerij) zijn zij in staat op alle artikelen, die direct door hen of door hun bemiddeling als zoodanig worden geleverd een belangrijke korting te geven, die ongeveer 10% bedraagt. Deze reductie zal zeker welkom zijn, want het is altijd prettig na het kamp nog geld over te houden. De prijs is f 1.25 per persoon en per dag.

Gaarne wil ik belangstellenden nader inlichten, waartoe de Heer Olthof zelve eveneens bereid is. Het juiste adres luidt:

W. D. J. Olthof, Buurtschap Wissel, Epe, Gelderland.

IJmuiden, Februari 1933.

Middenhavenstraat 6.

BALOE BROUWER.

Jamboree vlag

Bij de in 1929 in Birkenhead gehouden Internationale Jamboree, heeft het mij telkens weer getroffen, dat ons land zoo ongunstig afstak bij andere landen, wat betreft het voeren van onze nationale driekleur.

De vlag, die geregeld bij algemeene opmarschen enz. voor de troep werd megedragen, was niet bepaald een prachtstuk. Onlangs sprak ik hierover met den heer Diemont, waarbij ik hem voorstelde te trachten door het verzamelen van bijdragen een fondsje te vormen, om daaruit een mooie nationale vlag te kunnen koopen, speciaal bestemd om gebruikt te worden bij gelegenheden als Jamboree's enz. wanneer de N.P.V. in zijn geheel optreedt. De Hongaarsche Jamboree zou de eerste keer kunnen zijn.

Aangezien mijn voorstel in goede aarde viel, werd mij tevens verzocht mezelf met de uitvoering ervan te willen belasten.

De voor dit doel bestemde bijdragen zal ik daarom gaarne in ontvangst nemen. Iedereen kan desgewenscht meedoen.

Bijdragen kunnen worden gestort op het Rijksgironummer van het gemeentegirokantoor Amsterdam 13500 (Op het girobiljet te vermelden: bestemd voor B. 4963 Balk).

THEO H. BALK, Leider Gr. 3.
V. Tuyl v. Serooskerkenplein 36/I.
Amsterdam-Z.

Huldiging Prins van Oranje

Nederlanders,

Gij allen weet, dat in 1533 werd geboren Graaf Willem van Nassau, die werd Prins Willem, Vader Willem der Nederlanden. Niet slechts voor zijn tijd had de Prins beteekenis, zijn idealen omvademen de eeuwen. Hij was het, de het Nederlandsche volk in de dagen der bangste worsteling om zijn volksbestaan leidde en bewust maakte van eigen wezen — dat niet het geheele Nederlandsche volk zijn wezen voor eeuwen onderdrukt zag, danken wij hem; in de benauwdste uren heeft hij steeds weer hooggehouden de gedachte, dat alle Nederlanders volksgenooten zijn; dat boven politieke en godsdienstige verschillen hoogglooren het samen pal staan voor het geheele volk; hij zelf zegt het: „**Het verschil is te cleen om gedeeld te blijven.**” Welke beteekenis heeft dit ideaal ook voor de Nederlanders van vier eeuwen later! Ook thans moge het Nederlandsche volk belijden, dat het bereid is 's Prinsen offervvaardigheid na te volgen en pal te staan voor zijn vrijheidsideaal. Gij allen kunt dit doen op de **N a t i o n a l e V o l k s h u l d e**,

die zal worden gebracht op **17 April 1933 (Paaschmaandag) te Delft.**

Als Nederlanders zullen wij, gekomen uit alle hoeken des lands, welke verschillen ons ook soms mogen verdeelen, te samen het uitspreken:

Wij heffen hart en handen
Voor 't heil der Nederlanden
En zweren vast den eed:
Tot doodsbeproefde trouwe,
Wilhelmus van Nassouwe,
Met U te staan gereed.

De regeling van dezen dag is opgedragen aan een commissie, waarin vertegenwoordigers zitten van de groote nationale organisaties, terwijl zich een **comité van aanbeveling** vormt, waarin reeds zitting hebben genomen: Mr. G. van Baren; Dr. A. Borms; Prof. Dr. H. Brugmans; Drs. H. Brugmans Jr.; Prof. H. Burger; Mr. A. Cohen Stuart; Ir. H. G. C. Cohen Stuart;

Z. E. Dr. H. Colijn, Minister van Staat; Dr. J. de Decker; Ds. J. D. Domela Nieuwenhuis Nijegaard; Mr. P. Drooglever Fortuyn; Dr. A. Erens O.P.; Dr. P. N. van Eyck; Z.E. Mr. D. Fock; Prof. Dr. C. G. Gerretson; Prof. Dr. A. Grutterink; Dr. N. B. Tenhaeff; Mr. G. G. van der Hoeven; Ir. A. Ingenool; W. Inden; Dr. A. Jacob; Dr. N. Japikse; Mr. P. J. de Kanter; Prof. Dr. A. Heyndrickx; Prof. Mr. J. C. Kielstra; Prof. Dr. L. Knappert; V. Leemans; Dr. W. J. Leyds; Dr. H. W. E. Moller; A. A. Mussert; Mej. Joh. W. A. Naber; Prof. Dr. W. Nolet; Kolonel K. E. Oudendijk; Prof. Dr. L. S. Ornstein; Dr. J. C. H. de Pater; Dr. J. W. Pattist; Th. Peters; Prof. Dr. J. W. Pont; Dr. P. H. Ritter Jr. Dr. R. van Roosbroeck; Prof. Jhr. Dr. B. C. de Savornin Lohman; Dr. R. van Sante O.P.; Dr. G. Schamelhout; Ir. W. G. Scheers; Prof. A. A. van Schelven; Mr. Snoeck Henckemans; Ir. L. L. W. van Soest; Mr. A. Staring; Mr. J. Timmermans; Kapelaan C. Verschaeve; Drs. L. Wouters; Mr. A. Baron v. Wijnbergen; J. C. v. Woerden,

Het voorloopige programma voor de herdenking luidt:

Ong. 12 u. aankomst der deelnemers, die zich naar het Marktplaats begeben.

1.30 uur — kranslegging op het graf van den Prins door afgevaardigden. Klokgelui en carillonspel.

2 u.: **Z. E. Generaal J. C. Snijders:** Prins Willem, Vader des Vaderlands.

Pastoor Dr. R. de Smet: Prins Willems beteeckenis voor alle Nederlanders.

Dr. Henri Polak: Prins en Volk.

W. Moens: Prins Willems ideaal — ons ideaal.

Tusschen de redevoeringen zullen de aanwezige koren enkele Valerius' liederen zingen; vervolgens zal door allen worden beleden de trouw aan ons volk met de boven aangehaalde woorden. Er zal een gedenksteen worden onthuld, waarop deze woorden gebeiteld zijn. Alle deelnemende groepen zullen met vaandels en muziek er langs kunnen defileeren.

Einde van de plechtigheid 4 uur.

Zooals reeds gezegd, zijn alle Nederlanders welkom in Delft; kosten zijn er niet aan verbonden; wel verleen de Nederlandsche spoorwegen sterke korting op ws. reeds verlaagde tarieven. Ieder, die hiervan gebruik wenscht te maken, wende zich tot den plaatselijken vertegenwoordiger, wiens naam in de pers bekend wordt gemaakt. Groepen, die willen medewerken (voor zoover de namen en adressen bekend waren, zijn zij uitgenoodigd, doch niet van alle vereenigingen zijn de adressen te vinden) wordt verzocht zich zoo spoedig mogelijk aan te melden bij den tweeden secretaris der Wilhelmus van Nassouwe-commissie: F. W. C. Blom, Waldeck Pyrmontlaan 4, Rotterdam.

De commissie wijst er thans reeds op, dat zij alleen dan een goed regeling kan garandeeren, indien ieder, die wil komen, dit te voren kenbaar maakt.

Ter bestrijding van de kosten wordt door de commissie ten verkoop

aangeboden: postpapier in map met portret en gezegde van den Prins (f 0.75 per 100 vel), bronzen penningen ter grootte van een rijksdaalder, waarop aan de voorzijde een kop van den Prins in het relief met rand-schrift, aan de achterzijde de eed van trouw tegen den kerktoren van Delft (f 1.50 per stuk) en kleine draagteekens voor Delft (tezamen met programma f 0.25).

Nederlanders, toont, dat Gij de opwekking van den Prins in zijn Apologie gehoord hebt. „So laet ons t' samen met eendrachtigen herte ende wille de bescherminghe van dit goede volck aengrijpen ende voor de handt nemen" en belijdt in Delft Uw bereidheid ons volk te dienen, zooals de Vader van ons volk diende.

F. J. J. BESIËR, Voorzitter.

M. G. SCHENK, Secretaresse.

Boezemsingel 198. Rotterdam, giro 181672.

Gilwell-Berichten

De H.K.Commissaris voor Training maakt bekend, dat in 1933 de volgende cursussen zullen worden gegeven op het Buitencentrum van de vereeniging te Ommen:

26 Juni-1 Juli '33. Cursus voor Welpenleidsters. Cursusnummer W. 15 Cursusgeld f 14.—. Inschrijving tot 17 Juni bij het Nationaal Hoofdkwartier.

3 Juli—8 Juli '33. Cursus voor Katholieke Welpenleidsters. Cursusgeld f 14.—. Cursusnummer W. 16. Inschrijvingen tot 24 Juni bij het Nationaal Hoofdkwartier.

17 Juli—29 Juli '33. Cursus voor Katholieke Verkennersleiders. Cursusnummer V. 16. Cursusgeld f 20.—. Inschrijving tot 8 Juli bij het Nat. Hoofdkwartier.

31 Juli—12 Aug. '33. Cursus voor Verkennersleiders. Cursusnummer V. 17. Cursusgeld f 20.—. Inschrijving tot 22 Juli bij het Nationaal Hoofdkwartier.

26 Aug.—27 Aug. '33. Réunie van de 1e Gilwell Ada's Hoeve Groep. Deelname f 3.50. Opgave uiterlijk 15 Augustus aan den Kampleider te Ommen.

Indien de hierboven aangekondigde cursussen voor Welpenleidsters niet voldoende blijken voor de bestaande behoeften, zal nog een cursus voor Welpenleidsters worden gehouden van 14—19 Augustus en een cursus voor Welpenleiders van 21—26 Augustus 1933.

Het cursusprospectus is op aanvraag gratis bij het Hoofdkw. verkrijgbaar.

Brieven aan een nieuwen Leider

I.

Beste Smit,

Het was een aangename verrassing vanmorgen een brief van je te ontvangen en ik stel zooveel belang in hetgeen je schrijft, dat ik je onmiddellijk antwoord, hetgeen, zooals je weet, niet mijn gewoonte is.

Je schrijft dan, dat dezen zomer een troep padvinders in de nabijheid van jullie dorp heeft gekampeerd en dat als gevolg hiervan de jongens van het dorp zich tot de padvindersbeweging aangetrokken voelen, een Troep willen oprichten, jou gevraagd hebben hun leider te worden, en wat ik hiervan denk. Je zegt, dat je zelf tal van bezwaren hebt, te oud bent, niets van de padvinderij afweet, geen ervaring hebt met jongens om te gaan en tenslotte er tegenop ziet om met bloote knieën en een cowboy-hoed te gaan lopen.

Beste kerel, dit zijn dezelfde bezwaren welke elke leider voelde, toen hij eenige jaren geleden met zijn Troep begon. Wel krijgen we thans leiders in de Beweging, die zelf padvinder zijn geweest, maar ook thans zijn mannen van alle leeftijden, die nu voor 't eerst met het Verkennen in aanraking komen, van harte welkom. Vaak hebben juist dezen een onbevangen blik en een kritische kijk op onze problemen en moeilijkheden.

Maar je zegt dat, ook al zijn je bezwaren van ondergeschikt belang, je toch eenigszins wilt weten wat je onderneemt als je er in toestemt om leider van den op te richten Troep te worden, hoeveel tijd het je zal kosten en hoe je de noodige kennis en vaardigheid moet opdoen.

Ik weet, dat je reeds lang een welwillende, onpersoonlijke belangstelling koestert voor de Beweging: „mooie beweging, een goede en gezonde training voor de jongens, de jongens helpen om goede burgers te worden, enz.” maar wat verstaan we onder goede burgers en hoe doen we het?

¹⁾ Vertaling van „Letters to The New Scoutmaster” door W. L. Stephen. C. Arthur Pearson Ltd., Londen.

Volgens mijn meening is een goed burger iemand, die zijn werk, wat het ook is, zoo goed mogelijk doet doch ook bereid en in staat is om zijn aandeel te verrichten in de gemeenschappelijke plichten, welke tot niemands bepaalde taak behooren; iemand dus die het bewijzen van diensten aan zijn medemenschen en aan zijn land stelt vóór zijn eigen zelfzuchtige doeleinden.

Wil iemand geschikt zijn voor zijn werk, dan moet hij een goede gezondheid hebben, alle kansen aangrijpen om te leeren en zich te verbeteren, en zorgvuldig en nauwgezet in zijn werk zijn. Ook het bewijzen van diensten aan den medemensch vereischt, willen deze diensten van waarde zijn, oefening en voorbereiding.

Wat wij dus doen, althans trachten te doen, is het volgende: we geven den jongen van 11 of 12 jaar werkjes, waardoor hij vaardigheid krijgt; we doen spelen met hem om hem zelfstandig en snel te leeren denken; we leeren hem hoe hij zichzelf moet verzorgen en zijn lichaam kan ontwikkelen; we vertellen hem iets over zijn land en de geschiedenis van zijn land; en tenslotte doen we een beroep op zijn eergevoel om een wet met eenvoudige voorschriften na te leven. Vanaf het begin verwachten we van hem, dat hij dagelijks een goede daad verricht, zoodat hij in de practijk leert beseffen, dat hij plichten tegenover anderen heeft en dat het zaliger is om te geven dan om te ontvangen.

Maar hoe staat het dan met die Indianen-, zeeroovers-, woudloopersgeschiedenis, welke met de padvindingsbeweging samengaat?

Je moet niet vergeten, dat het Verkennen een geheel vrijwillige beweging is. We kunnen de jongens niet dwingen zich aan te sluiten; we moeten het aantrekkelijk voor hen maken en de jongen van 12 jaar houdt van spelen waarin hij vijanden besluipt, doodt, scalpeert en een krijgsdans rond hun lijken uitvoert. (Herinner je je niet, welke bloeddorstige spelen wij deden toen we op dien leeftijd waren?) Maar er steekt meer achter. De 'geslaagde' roodhuid, zeeroover of woudlooper had zekere waardevolle eigenschappen, moed, lichaamskracht, zelfvertrouwen. Vaak was hij trouw, trouw aan zijn leider, zijn stam, zijn kameraden. Deze eigenschappen kunnen we den jongen in dezen vorm voorhouden ter

bewondering en ter navolging. Ze brengen romantiek, avontuur, liefde voor het buitenleven, in het veilige, regelmatige leven van de jongens van heden.

Als je je dus bij ons aansluit zal je een werkwijze volgen, welke in de praktijk bewezen heeft de gewenschte resultaten te kunnen opleveren, een werkmethode welke bovendien niet boven de krachten van een doorsnee-man gaat. Wat je voor het begin nodig hebt, kan je gemakkelijk uit de beschikbare handboeken halen. Het technisch gedeelte, zooals eenige touwknoopen, kan je spoedig leeren van een leider uit de omgeving. Wat den tijd betreft, kan je in het begin volstaan met een wekelijksche troep-bijeenkomst van b.v. twee of drie uur, met misschien nog een bijeenkomst van een uur voor het oefenen van je patrouille-leiders. Ook je eigen oefening en de voorbereiding behoeven niet veel tijd te kosten.

Als je echter dit minimum aantal uren niet aan het werk kunt geven, als je er niet voor voelt om den Troep te leiden geheel volgens de beginselen, zooals de Chief Scout, die in „Scouting for Boys” heeft vastgelegd, als je niet van plan bent om wat moeite te nemen om het werk goed en met zorg te doen, moet je er zeker NIET mee beginnen.

Maar ik hoop, en verwacht, dat je het zult doen en als je het doet geloof ik, dat je er geen spijt van zult hebben. De leider, die zijn Troep zelfs maar matig goed leidt, pikt zelf veel meer op uit het Verkennen, dan hij er aan opoffert, een aantrekkelijke bezigheid voor je vrije tijd, de spontane, eerlijke kameraadschap van jongens, de genoegens van het kampeeren met zijn hoogtepunten van zuiver geluk, en ook nu en dan de voldoening van een jongen geholpen te hebben om een beter mensch te worden.

Ik zou het maar doen. We hebben leiders nodig en, het is de moeite waard.

Met hartelijken groet,

STEVE

Nationale Patrouillewedstrijden

Bepalingen. De wedstrijden worden gehouden op 3, 4 en 5 Juni 1933. De deelnemende patrouilles moeten zijn de leliepatrouilles van de districten. De leden van elke patrouille mogen gezamenlijk op 1 Juni 1933 niet meer dan zes maal 16 is 96 levensjaren tellen, bij welke optelling het aantal maanden en dagen buiten beschouwing kan worden gelaten. Geen der deelnemers mag op 1 Juni 1933 den 18-jarigen leeftijd hebben bereikt of op dien dag jonger zijn dan 11 jaar. Slechts bestaande patrouilles mogen deelnemen met dien verstande, dat *noodzakelijke* wijzigingen in verband met de leeftijdbeperking mogen geschieden. Het vervangen van Nieuwelingen door meer ervaren Verkenners, met het doel de patrouille daardoor sterker te maken, is niet toegestaan. Minstens 4 der deelnemers moeten tot de vaste, bestaande patrouille behooren.

Elke Verkenner brengt, behalve zijn gewone kampuitrusting, mede een kompas, een blocnote (octavo ongelinieerd) met potlood mede; voorts per patrouille een lasso, 4 seinvlaggen, een zaklantaren. Blijkt bij de verdere uitwerking van het programma nog andere uitrusting noodzakelijk, dan wordt dit nader bekend gemaakt in de padvindingsbladen. Op het Buitencentrum kunnen geen tenten, grondzeilen, stroozakken of andere uitrustingsstukken worden gehuurd.

Inschrijvingsbiljetten zijn vanaf 1 Mei 1933 verkrijgbaar bij het Nationaal Hoofdkwartier; de inschrijvingen moeten uiterlijk 15 Mei worden ingezonden. De onkosten bedragen f 10.— per patrouille van 6 Verkenners, waarvoor worden verstrekt de benodigdheden voor een warmen maaltijd op Zaterdagavond, voor het ontbijt, warmen middagmaaltijd en kouden avondmaaltijd op Zondag, voor het ontbijt en den middagmaaltijd op Maandag. Dit bedrag wordt te Ommen na aankomst in contant geld gestort.

Programma. Zaterdag 3 Juni 1933. Om 3 uur nm. verzamelen de wedstrijd-patrouilles op Ada's Hoeve (kleine boerderij) met volledige uitrusting. Inspectie (1), kamp gereedmaken (2), uitreiking voedsel, koken, kampspelen (3) en warme avondmaaltijd om 6.30 (4). Van 9.— tot 10.15 kampvuur (5).

Zondag 4 Juni 1933. Des morgens 10 uur inspectie van de patr. kampen (niet van de personen) (6). Om 1.30 warme maaltijd (7). Om 3 uur Verkenningsspel (8): het gecamoufleerd naderen, besluipen en verkennen van een in het spel nader omschreven kamp, met rapport en situatieschets. Om 6.30 koude avondmaaltijd. Om negen uur aanvang van een avondverkenningsspel (9) met patrouille-opdracht, waarbij o.a. in toepassing wordt gebracht het stil zich voortbewegen door het terrein, patrouilleformatie, oriënteren, lichtseinen Morse, kaartlezen, spoorzoeken.

Maandag 5 Juni 1933. Van 9.30 tot 11.— spoorzoekoefening (10) met natuur- en andere spoorteekens en spoorpuzzles. Daarna troep-raad, bespreking van den wedstrijd, uitslag en om 12.30 gemeenschappelijke middagmaaltijd.

- (1) Wordt beoordeeld uniform, bepakking, algemeen voorkomen en houding.
- (2) Wordt beoordeeld vlotheid, vindingrijkheid, orde en netheid.
- (3) Spelen voor het toetsen van de vaardigheid in het opmerken en gevolgtrekken.
- (4) Wordt beoordeeld koken, hygiëne, netheid.
- (5) Patr. kampvuurrecreatie (liefst zingen of zingen met acteeren) van ten hoogste 7 minuten.
- (6) Geïnspecteerd wordt slechts het kamp, niet de personen.
- (7) Zie no. 4.
- (8) Beoordeeld worden vaardigheid in het sluipen, camoufleren, opmerken en het vastleggen van het geobserveerde in een rapport en een schets.
- (9) Beoordeeld wordt de vaardigheid in het zich stil voortbewegen bij avond langs een op een kaart aan te geven route, langs welke route diverse technische proeven van vaardigheid moeten worden afgelegd.
- (10) Spoorzoekoefening met deductie-toetsen.

Voor de training voor dezen wedstrijd wordt verwezen naar reeds verschenen en nog te verschijnen artikelen van den Hoofdverkenner in het maandblad „Weest Paraat” en naar Hoofdstuk IV van „Het Verkennen voor Jongens” over Speuren.

Herinneringen

'k Stond voor een winkelraam te kijken, toen ik plotseling op mijn schouder getikt werd. Ik keek om en zag een opgewekte meneer, die het padvinders-saluut maakte en zei: „Zoo, Hopman, hoe gaat het U?” Onmiddellijk herkende ik een van mijn patrouille-leiders uit mijn troep in 1914. Het was een aardig wederzien en we raakten al oplopend niet uitgepraat over de oude herinneringen. Het was bijna 20 jaar geleden, waarover we spraken. Hij had een prachtige carrière gemaakt (hij was als patrouille-leider al een geweldige bij-de-handte jongen) en stond nu aan het hoofd van een zaak, waarin ongeveer 500 man werkten. Ik vroeg hem: „Vertel me nou ook 's, of je wat aan de padvinderij gehad hebt.” Wat hij antwoordde vond ik wel de moeite waard hier even mede te deelen. Hij zei: „Kijk, aan mijn school- en mijn universitaire „opleiding heb ik natuurlijk mijn positie te danken; maar dat ik „mij in mijn eenmaal verkregen positie heb weten te handhaven „en mij heb kunnen opwerken, dat is toch wel 'n heele boel te „danken aan de padvinderij. Dat zeg ik altijd tegen m'n vrouw „als we er wel eens over praten. Ten eerste liet U ons altijd hard „sjouwen, soms wel eens te hard, ja, hopman, ik zeg het eerlijk. „Ik kwam dikwijls doodmoe thuis. Maar enfin ik leerde werken „en ik leerde hoever ik met mijn ondergeschikten kon gaan om ze „ook te laten werken. En dan: alles aanpakken. Weet U wel? „Enfin en dan zoo meer van die dingen, je kleeding, je uiterlijk, „je manieren, maar het meeste heeft art. zeven van de wet me „geholpen. U hoort wel, ik weet 't nog. Dat is een prachtig ding „dat U me dat geleerd hebt en ten slotte, dat U in de patrouille- „leiderskampen met ons praatte over hygiëne. U weet wel, U hadt „zoo'n papiertje waarvan U dat dan aflas en er dan over ver- „telde.”

We praatten nog langen tijd door en ik zocht thuiskomende in mijn oude paperassen of ik dat notitieboekje nog kon vinden waarin ik altijd aantekeningen over mijn jongens en mijn troep maakte. En dat gezondheids-papiertje (zal ik maar zeggen) vond ik ook nog. Ik schrijf het hier over, omdat het ook anderen van nut

kan zijn en nu ik weer zooveel ouder ben, doe ik er nog een paar wenken bij, die ik onlangs in een boekje las.

Ik zou den leiders willen vragen dit uit te knippen en het in een der borstzakken van hun shirt te doen. Er zit stof in voor 'n massa raad aan de jongens.

Kauw je eten steeds flink en rustig.

Zorg voor een goed onderhouden en scherp gebit.

Denk bij het eten aan hetgeen je eet, en praat er niet onder door.

Eet niet te veel vleesch. En veel vruchten. 15 hazelnoten hebben dezelfde voedingswaarde als een ons vleesch

Gebruik niet te veel maaltijden per dag. Hoogstens drie en niet tusschentijds eten.

Eet datgene wat het seizoen biedt; dus zoo min mogelijk „overseasoned” voedsel.

Neem tusschen je werk de noodige rusttijden.

Regel je voedsel naar je werk. Zwaar lichamelijk werk eischt ander voedsel dan hersenwerk.

Neem voldoende lichaamsbeweging. Sport is goed. Wedstrijden minder goed.

Drink geen te heete dranken; noch te koude. (ijs.)

Leer vooral goed ademhalen. Bij wandelen vier passen in- en vier passen uitademen.

Rook weinig of niet. Geen alcohol.

Eet zoo min mogelijk in restaurants.

Trouw niet te jong.

Draag doelmatige kleeding. Let op uitwaseming en op knellende banden.

Slaap in frissche lucht, doch vooral niet te koud. Geen open ramen bij vorst.

Niet tobben of piekeren.

Veel zingen of neurieën.

Elke morgen tegen jezelf in den spiegel glimlachen.

Werk met aandacht.

Eet niet direct na je werk; maar rust eerst wat uit.

Zorg vooral dat je een liefhebberij hebt voor afleiding.
Werk nooit tot je naar bed gaat. Niet later dan half negen des avonds.
Zorg voor 6 à 7 uur rustige slaap.
Zorg bij het dagelijksch baden vooral voor je huid. Stevig afwrijven.
Verwaarloos de stoelgang nooit.
Gebruik zooveel mogelijk versche levensmiddelen.
Versche zijn te verkiezen boven geconserveerde.
Gekookte zijn beter dan gebakken en gebakken beter dan gebraden.
Wees thuis geen vreemdeling.
Onderhoud den sabbat dien gij heiligt.
De sabbat is er om den mensch, niet de mensch om den sabbat.
OUD-D.C..

Vogeltrekstation Texel

Door het Vogeltrekstation zal een onderzoek worden ingesteld naar het verloop van de vogeltrek over Nederland. Hiervoor is noodig, dat van zooveel mogelijk plaatsen trekwaarnemingen worden bijeengebracht. Om vele en vergelijkbare gegevens te verkrijgen, wordt een campagne georganiseerd, waaraan iedereen kan meedoen, dus zoowel biologen, vogelkundigen, natuurliefhebbers als leeken. Vooral leeken verzoeken we medewerking te willen verleen, daar zij tot in alle uithoeken van het land verspreid zijn. Het onderzoek zal alleen op eenige algemeene en makkelijk herkenbare vogelsoorten betrekking hebben.

Zij, die bereid zijn medewerking te verleen, worden verzocht hun naam en adres aan ons te zenden. Aan hen zullen verdere inlichtingen en een circulaire worden toegezonden met volledige instructies omtrent waarnemingsmethode, vogelkenmerken en noteermanier.

Van de medewerkers wordt het volgende gevraagd:

1e. Tellen hoeveel vogels van enkele soorten in bepaald tijdsverloop op een bepaald punt overtrekken, hun richting precies vaststellen en eventueel bijzonder gedrag noteeren. Dit waarnemen is beperkt tot enkele perioden van plm. 8 dagen in het jaar;

in zoo'n periode wordt echter op zooveel mogelijk dagen geobserveerd, vanaf een nader vast te stellen morgenuur.

2e. Regelmatig controleeren van boschjes, tuintjes of parken, gedurende bovengenoemde perioden, om doortrek van eenige nachttrekkers vast te stellen.

3e. Letten op eerste aankomst en het laatste vertrek van eenige zomervogels en wintergasten.

4e. Ook andere vogelkundige waarnemingen zullen graag worden tegemoet gezien. W. H. VAN DOBBEN G. F. MAKKINK.

tot 15 Maart Zoöl. Laboratorium, Janskerkhof 3, Utrecht;

na 15 Maart Zoöl. Instituut, Den Helder.

Verkenners

(Vervolg.)

door „GILCRAFT". — Vertaald door TON KOOT.

Dan dient de Leider te bedenken, dat de wet van belangstelling diep in de wortels van de natuur van den jongen verborgen is. Zijn probleem is, om belangstelling te wekken en te onderhouden, soms verlangens door betere te vervangen, die zoo aantrekkelijk schijnen, dat ze onbewust de ongewenschte verlangens vervangen.

Er zijn verschillende manieren, waarop het probleem opgelost kan worden en er zijn bepaalde woorden, die de sleutel geven voor verschillende oplossingen: handelingen, buitenleven, verrassing, geheimzinnigheid, het ongewone, het doen, initiatief. Van tijd tot tijd is in dit boek over elk dezer punten iets gezegd, maar over de kwestie van initiatief zou ik meer willen zeggen.

Het toeleggen op het nemen van initiatief door de Verkenners zelf, hoewel het meer tijd kost, hoewel het moeilijker te controleeren is, geeft betere resultaten dan welke vormelijke onderwerping van de Verkenners aan hun Leider, hoe vlug en gemakkelijk dat ook moge schijnen.

De leider moet goed beseffen, dat hoe ouder de jongen wordt, hoe meer de invloed van den volwassene van raadgevenden aard dient te zijn, om hiermee den jongen gelegenheid te geven zich zelf te worden.

Nadat we zoo eenigszins vluchtig over het veld van 's jongens natuur zijn heengesprongen, wordt het nu tijd eenige regels vast te leggen voor algemeene behandeling, welke de Leider kan overnemen.

Het is duidelijk, dat heuschheid en medevoelen beter zijn, dan stroefheid, maar we moeten ervan doordrongen zijn (zooals al eerder is opgemerkt bij het bespreken van het onderwerp discipline), dat slapheid geen teeken is van heuschheid noch van medevoelen.

Elke vermoeden van begunstiging en elke neiging tot akelige senti-

mentaliteit moet absoluut vermeden worden. Echter belangstelling, en tijd vóór en genoeg in die dingen, waar de jongen zelf genoeg in schept, zijn de sleutels voor succes. De Leider moet zich in de gedachten van den jongen verplaatsen. Dit is de eenige manier om hem te volgen, om zijn doel en verlangens te ontdekken. Het is heel natuurlijk voor een jongeman, wiens geest nog rijpt om opvallende en soms onredelijke dingen te doen. Wanneer zulke dingen gebeuren, is dat voor ons nog geen reden tot verontrusting. Integendeel kan men veilig zeggen, dat de jongen, die nooit iets verkeerd doet of ziek is, of dat zijn wil gebroken is. Wat ook de reden moge zijn, hij heeft onze sympathie en behandeling van noode.

Wat de Leider verder heeft te doen is, open te zijn, rechtvaardig en bedachtzaam voor zoover elke jongen in zijn Troep daarbij betrokken is. Hij moet hem toetsen en begrijpen, zijn gewoonten en eigenaardigheden bestudeeren.

De jongen, die ontmoedigd is, moet opgewekt, de jongen, die traag of slap is moet aangemoedigd, de jongen, die driftig is, moet beteugeld worden, de grootspreker moet op vriendelijke maar besliste wijze duidelijk gemaakt worden, dat hij een toontje lager moet zingen,, de jongen, die het hoofd hoog draagt, moet met beide beenen op den grond worden gezet, soms met een bons; de jongen, die streken uithaalt moet beziggehouden worden; de jongen, die geschiktheid getoond heeft, moet verantwoordelijkheid gegeven worden, zoodat hij vooruitgaan kan; dien jongen, die nog geen geschiktheid getoond heeft, moeten gelegenheden geboden worden om hemzelf te bewijzen, dat hij tot dingen in staat is, en wat geringe verantwoordelijkheid om hem te bewijzen, dat hij vertrouwd wordt; de jongen, die vergeetachtig is moet speciale training krijgen in bijzonderheden als Kim's spelen; de jongen, die geneigd is tot onnoozelheid moet samengebracht worden met de meer verstandige jongens, die in staat zijn hem te genezen.

Er dient aan herinnerd te worden, dat de tegenwoordige gewoonten van den jongen niet noodzakelijk blijvende gewoonten zijn. Gewoonten worden opgebouwd, nieuwe komen haast onbewust in de plaats van oude, als de nieuwe aantrekkelijker gemaakt worden, terwijl oude gewoonten spoedig uitsterven als ze onaangenaamheden veroorzaken. Soms kleeft den jongen een slechte gewoonten aan, waarmee hij niet breken kan, tenzij zijn wil versterkt wordt onder invloed van andermans wil. Met echt medeleven is het een Leider mogelijk den jongen over te halen een verbond aan te gaan met het beste, wat in hem is en om daar voor te vechten, wetende, dat de Leider er is om hem in dezen strijd te ruggesteunen en zelfs in geval van mislukking met hem te sympathiseeren.

Boekdeelen zijn gevuld over dit onderwerp van den jongenswaard. Het is onmogelijk het te behandelen op luttele bladzijden.

Mijn doel is meer geweest om Leiders langs bepaalde lijnen aan het nadenken te zetten, om de juiste verhouding te leeren vinden, liever dan het onmogelijke te ondernemen en hun te vertellen hoe de jongens van hun Troepen te controleeren en ontwikkelen.

HOOFDSTUK XVI.

De Familie groeit op.

Dikwijls komt de Leider voor het probleem te staan, hoe hij een van zijn Verkenneren kan helpen om een beslissing te nemen inzake het aanpakken van een bijzondere bezigheid in het Verkennen, 't zij dit een soort van buitenwerk is, een Vaardigheidsinsigne of een vorm van handenarbeid. Hier is één van die gulden gelegenheden, welke het Verkennen den Leider verschaft, wien het welzijn van zijn jongens ter harte gaat en die het goede begrip heeft om aan ieder van zijn jongens geduldig en zorgvuldig, individueele studie te wijden. Door persoonlijk contact, oordeelkundig vragen en door waarneming kan hij gewoonlijk de sympathieën, de bekwaamheden en gebreken van elken jongen leeren kennen. Door deze voortdurend na te gaan en op te teekenen, kan hij ontdekken of de jongen in een of ander opzicht vordert, hij kan verscholen deugden naar voren halen en maatregelen nemen om alles, wat van nut kan blijken te cultiveeren. De jongen is zeer vatbaar voor oordeelkundige critiek, maar onderscheidende lof is dikwijls zelfs beter dan constructieve critiek. We moeten gebruik maken van ons eigen oordeel gepaard aan onze kennis van de bijzondere eigenaardigheden van den jongen. Slaafs prijzen zal echter dikwijls tot resultaat hebben: trots en verlies aan eerbij. We moeten in staat zijn hem op zoo'n wijze te behandelen, zoodat de jongen dit beantwoordt met het beste wat in hem is, we moeten elke poging van hem aanmoedigen door een rustig geuit woord van lof, en door te wijzen op een mogelijk frissche manier om iets op touw te zetten.

De leeftijden waarin bijzondere eigenschappen naar voren treden wisselen aanzienlijk. We moeten er voor oppassen om een jongen „dom” of „suf” te noemen, als hij niet vlug genoeg blijk geeft, iets heel goed te doen. Elke jongen moet naar zijn eigen verdiensten behandeld worden en ieder als een afzonderlijk probleem. Het is niet noodig hem met een ander te vergelijken en dientengevolge zijn prestaties te kleineeren.

Patrouille-leiders kunnen in zulke gevallen een groote steun vormen voor hun Leiders. Zij staan in veel nauwer contact met de jongens van hun patrouilles. Dikwijls zal een bescheiden jongen een of ander talent of bekwaamheid voor zijn patr.-leiding openleggen, als hij er niet aan denken zou dit voor zijn Leider of in tegenwoordigheid van den Troep te doen. Zoo moeten dan de Patr.-leiders aangemoedigd worden om hun

verkenner te leeren kennen en vertrouwen te stellen in hun Verkenner-leider en de Verkenner-leiders dienen hun Patr.-leiders te raadplegen bij alle moeilijkheden in verband met de jongens.

Beroepskeuze.

De meeste jongens zijn al Padvinder voor ze de school verlaten en een Leider, die niet overweegt, hoe hij het beste elk van zijn Verkenners, ten aanzien van zijn dagelijksche werk kan helpen, schiet te kort in zijn plicht ten opzichte van den Troep.

Het tragische in zoo vele gevallen is, dat niets gedaan wordt in deze kwestie voordat een jongen de school verlaat¹⁾ en de eerste stappen pas gedaan worden, als de jongen op een goeden dag aankomt met de vraag: „Hopman, moeder vraagt of U me kunt helpen om een betrekking te krijgen”, terwijl dit minstens twaalf maanden te voren overwogen had moeten worden.

Dank zij de groote verscheidenheid, welke het Verkennen biedt, zal de Leider, als een jongen twaalf maanden in den Troep is, een goed begrip kunnen hebben van het soort beroep, waar de jongen het meest geschikt voor is, het zij handenarbeid, handel, ambtenarij, wetenschap of kunst. Als hij hem helpen kan om een beroep te krijgen waar zijn bekwaamheid en geestdrift zich koppelen zullen aan zijn dagelijksche werk, dan zal hij veel gedaan hebben om den grond te leggen voor het toekomstig succes en geluk van den jongen en tevens in belangrijke mate helpen veel van de onrust en ontevredenheid te verzachten, welke thans heerschen.

Als het vak van een jongen voor hem alleen maar een middel is om geld te verdienen en hij het werk, waar hij van houdt slechts in zijn vrijen tijd kan doen, of heelemaal uit zijn leven moet bannen, dan zal hij maar een schaduw zijn van den man, dien hij behoorde te zijn.

Eén van de voornaamste gevaren, welke vermeden moet worden, is deze, dat een jongen de school verlaat zonder eenig vooruitzicht op werk en het aan hem overgelaten wordt zijn tijd te vullen, weg van school-discipline en vaak onder zeer weinige ouderlijke contrôle. In dezen toestand bestaat werkelijk het gevaar, dat hij in ongewenscht gezelschap geraakt, 't zij in dat van andere ongebruikte krachten, 't zij, wat erger is, in dat van onbruikbare krachten. Als hij met een of ander werk onmiddellijk kan beginnen, dan leert hij tenminste wat zelfdiscipline: hij moet zijn tijd aan zijn werk besteden en er wordt dagelijks zekere arbeid van hem verwacht. Dit helpt zijn karakter opbouwen, in plaats van dat

¹⁾ In Nederland bestaat in groote steden een „Bureau voor Beroepskeuze”, dat contact zoekt met alle onderwijzers der hoogste klassen, rapporten en inlichtingen omtrent de leerlingen verzamelt en den ouders inlichtingen verstrekt. T. K.

hij degenereert, doordat niemand hem noodig heeft en hij geen doel heeft in zijn dagelijksch leven.

Eén van de voornaamste factoren, om een Leider in staat te stellen een jongen van dienst te zijn bij het zoeken van een beroep, is, dat hij diens ouders, zijn huiselijke omstandigheden en zijn onderwijzer leert kennen. Zoo zal elke ware Leider doen, niet alleen, omdat het zoo nuttig is de samenwerking met zijn ouders en zijn onderwijzer te verkrijgen, maar ook, omdat dit een steun is voor het peilen van de bekwaamheden en vooruitzichten van den jongen.

Men moet goed inzien, dat de ouders in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor de betrekking, welke hun jongens aanvaarden, evenals zij in de eerste plaats verantwoordelijk zijn om toe te zien, dat hun jongen de noodige kennis verkrijgt, welke hem weerhouden zal van slechte dingen in de kritieke perioden van zijn leven.

Zoo is in alle gevallen overleg met de ouders raadzaam, voor men een Verkenner bepaalde wenken geeft. De Verkennersleider moet een lijst aanleggen met data, wanneer de Verkenners waarschijnlijk van school gaan en dan dient hij te trachten de zaak met zijn ouders en onderwijzer te bepraten, ten minste een cursustijd voor het verlaten daarvan. Hij kan ook nu en dan een lezing houden over dit onderwerp op Ouderavonden, of een lijst rondsturen van plaatselijke, open betrekkingen, tezamen met de beknopte Padvinders Migratie Schema's, waarvan elke Verkenner en elke Leider bijzonderheden kan krijgen van Imperial Headquarters te Londen. Zoo'n lijst zou ook de organisaties kunnen vermelden, welke bijzondere faciliteiten verleen aan Padvinders, zooals Opleidingscholen voor Koopvaardij en Marine, de Luchtvaart en de Royal Engineers¹⁾.

De aandacht van den Leider moet er in het bijzonder op gericht zijn, dat de Verkenners „baantjes zonder vooruitzichten” aanvaarden, of gelegenhedenbaantjes, die na langen of korten tijd tot werkloosheid doemen. Het zou hier niet betamen deze baantjes nader aan te duiden; maar het is heel gemakkelijk deze te ontdekken, als een paar verstandige inlichtingen met betrekking tot de toekomst worden ingewonnen.

Wanneer een jongen de lagere school verlaat en zooals dikwijls het geval is, om financiële redenen de eerste de beste beschikbare baan aanvaardt, zelfs als dit een „baantje zonder vooruitzichten”¹⁾ is, dan deert dat toch minder dan men zich gewoonlijk inbeeldt, mits althans

¹⁾ Dit geldt voor Engeland. Voor zoover mij bekend worden in Holland officieel geen faciliteiten aan Padvinders verleend. T. K.

¹⁾ Heel aardig noemen de Engelschen dit een „blind alley job”, een doodlopende-steeg-baantje. T. K.

iemand, die belangstelt in het welzijn van dien jongen op den uitkijk staat voor zijn ontwikkeling in bepaalde belangstelling en hem te rechter tijd kan helpen om een betrekking te krijgen in de richting van die belangstelling. De jongen zelf dient eveneens voortdurend aangemoedigd te worden om zich zelf gereed te houden voor de toekomst, zoodat hij elke kans op verbetering, welke zich aanbiedt, aangrijpen kan.

Aan den anderen kant, is eenmaal een baantje verkregen, dan is er een natuurlijke neiging om de dingen een beetje te laten slabakken tot het te laat is.

Opnieuw zij opgemerkt, hoe zeer het van belang is, dat jongens aangemoedigd worden om hun lessen te vervolgen, nadat ze de school verlaten hebben, en de verschillende avondscholen, die in den winter gehouden worden, te bezoeken. Het kan zijn, dat zij het baantje, waarmee ze belast zijn, min of meer aanvoelen als dat van een werkman bijvoorbeeld, waarbij ze zich niet druk behoeven te maken met het leeren van dingen, die hun werk niet schijnen te raken; de extra kennis echter, vergaard op dit soort cursussen of lessen, zal hoogstwaarschijnlijk op den langen duur voor hen zeer bruikbaar blijken. Zoo mogelijk moeten ze die onderwerpen ter bestudeering uitkiezen, waar zij de meeste belangstelling voor koesteren.

De Verkennersleider moet doen wat hij kan, opdat de jongen lessen bijwoont, welke — zelfs al is het indirect — hem voor zijn beroep van pas kunnen komen en die niet zijn tijd verknoeien, hetgeen (het is een betreurenswaardig feit) een gewoon verschijnsel is. Het feit, dat een jongen extra lessen heeft gevolgd of nog volgt maakt waarschijnlijk een gunstigen indruk op den toekomstigen werkgever.

Natuurlijk zullen de Troepbijeenkomsten onder deze cursussen lijden, terwijl het bovendien dikwijls juist de Patr. leiders en hun assistenten zijn. Hoezeer de Leider ook gesteld moge zijn op een volledige opkomst, hij diene te denken aan 's jongens toekomst en moet in alle gevallen aanraden om deze lessen te volgen, daarbij de aanwezigheid daar tellend als aanwezig zijn in den Troep, zelfs als deze cursus zal blijken tot nadeel van den Troep te zijn. Men zou de Troepbijeenkomsten, laten we zeggen, de eene week op Maandag, de andere week op Woensdag, kunnen houden, zoodat zij, die op Maandag avondlessen bijwonen niet alle bijeenkomsten den heelen winter door hoeven te missen.

Een andere factor, waar ook gebruik van gemaakt dient te worden, is het Bureau voor Beroepskeuze, waar deskundigen bereid zijn hun advies te verleen. Reeds eerder is gewezen op de onderwijzers, waar altijd contact mee gezocht moet worden, waar het welzijn van den jongen er mee gemoeid is.

Belangrijke hulp kan ook verschaft worden door het Groep-Comité of

door de leden individueel daarvan, in de steden kan men dit verwachten van de Plaatselijke Afdeeling.

In sommige Plaatselijke Afdeelingen is het mogelijk gebleken een Padvindere- Werkverschaffings-Bureau te organiseeren, maar indien men dit doen gaat, moet men dit altijd in samenwerking doen met reeds bestaande Rijksbureaux en met den algemeenen raad van Leiders. Ons doel is om als helpers op te treden van opvoedings- en werkverschaffingsbureaux en niet om daarvan de mededingers te zijn. Als de stad ook een Rotary Club bezit, zal men gewoonlijk bemerken, dat de leden daarvan zeer welwillend zijn om met advies te helpen, wat betreft de vereischten voor hun diverse zaken en het bekend maken van vacatures aan het Bureau of aan de Leiders individueel.

Een nuttige raadgeving met betrekking tot leiding bij beroepskeuze voor Padvindere is, om van tijd tot tijd zakenlieden (Rotarians willen hierbij dikwijls helpen) uit te noodigen om op een Troep- of Afdeelingsbijeenkomst van andere Padvindere te komen praten over hun eigen werkkring of beroep.

Een andere methode is, om een schikking te treffen tot een persoonlijk onderhoud met die jongens, welke zich aangetrokken voelen tot een bijzonder vak.

Dit stelt den jongen in staat om wat meer te weten te komen, omtrent wat van hem geëischt zal worden, dit stimuleert zijn belangstelling of mogelijk houdt hem terug, als hij bemerkt, dat het werk anders is, dan hij verwacht had. Op deze wijze kan een jongen behoed worden voor het opnemen van een baantje, hetwelk na jaren voor hem een zwoegwerk zou kunnen worden.

Al deze punten wijzen op de noodzakelijkheid voor den Leider om in contact te treden met werkgevers. Mogelijkheden verschillen naar gelang van plaatselijke omstandigheden, maar in alle gevallen wordt de samenwerking met Leiders door werkgevers gewaardeerd, dit kan niet alleen tot resultaat hebben, dat men de Padvindereinsichtingen sympathiek overweegt, maar ook een groeiende plaatselijke belangstelling in de Padvinderebeweging en aanbiedingen voor instructie en advies voor verschillende onderwerpen.

Elke aanbeveling van een Leider tegenover een werkgever zij eerlijk, zoodat de laatste er op vertrouwen kan.

De aanbeveling kan vergezeld gaan van een afschrift van den Padvindere-loopbaan van den jongen. De Leider kan ook, zooals al geadviseerd is, een onderhoud hebben met den werkgever en zich op de hoogte stellen omtrent het type jongen, dat vereischt wordt, de taak, welke van hem gevergd wordt, de vooruitzichten, enz. zoodat hij er zich van vergewissen

kan, dat het baantje voor den jongen en de jongen voor het baantje geschikt is.

Eén van de belangrijke dingen, welke men bij zoo'n onderhoud, dient te betrachten, is, dat men voorzichtig zij en de capaciteiten van den jongen niet te hoog stelt, noch zijn fouten verdoezelt, (waar we allicht toe geneigd zijn) maar een openhartig en juist verslag uitbrengt omtrent den jongen. Men zal bemerken, dat de werkgever dan bij den Leider terug zal komen, als hij meer jongens noodig heeft, omdat hij ervaren heeft, dat de aanbeveling eens Leiders waarachtig is. De Leider zal dan nog eens naar hem toe kunnen gaan om te praten over een bepaalden jongen, overtuigd, dat elke moeilijkheid of tegenspoed, welke hij voor den dag brengt, overweging wordt geschonken.

Ten slotte hebben we onze betrekking tot den jongen te overwegen en onze verantwoordelijkheid ten opzichte van hem, wanneer hij op het punt staat om een beroep te aanvaarden.

Het is één van de groote momenten in het leven van den jongen en een rustig gesprek met zijn Verkennersleider, den avond voor hij aan het werk gaat kan hem een geheel nieuwe kijk op zijn a.s. werkkring geven. Een jongen kan aangespoord worden tot een juiste houding ten opzichte van het werk, kan gewaarschuwd worden voor de gevaren van de werkplaats, enz. en hij kan aangemoedigd worden, om de Padvinderswet in toepassing te brengen in weerwil van de nieuwe moeilijkheden, welke hij zal ontmoeten. Eén zoo'n jongen putte kracht uit het feit, dat hij een copy van de Padvinderswet aan den binnenkant van het deksel van zijn gereedschapskist op het werk had gespijkerd. Zijn Leider wist hier niets van, totdat de werkgever van den jongen het hem vertelde en er tevens bij zei, hoe hij het karakter van dien jongen waardeerde.

Dit is een van die momenten, welke een Verkennersleider nooit moet missen.

Het monster der werkeloosheid met de hem begeleidende duivels van traagheid en gemis aan werklust, is er een, waartegen alle Leiders hun uiterste best moeten doen om hun verkenners te beschermen. Alleen door vooruit te denken en plannen te maken, zullen ze dit kunnen doen. Het hoeft echter niet de taak van den enkeling te zijn; zij kunnen de hulp inroepen van zooveel mogelijk menschen, te weten: ouders, onderwijzer, dokter, geestelijke, comité, den jongen zelf. (Wordt vervolgd).

Inhoud

Op den Uitkijk en aan het Roer. - Uit het Nationaal Hoofdkwartier. - Voortrekkersblad. - Vereeniging De C.J.M.V. Padvinders. - Leidsche Padvinders „Leeuwken" (groep 4). - Van de Raadsrots. - Jamboree vlag. - Huldiging Prins van Oranje. - Gilwell-Berichten. - Brieven aan een nieuwen Leider. - Nationale Patrouillewedstrijden. - Herinneringen. - Vogeltrekstation Texel. - Verkenners. (Vervolg).